

ALP 1725

Nr. 1-10, Tr. 9

eglutè

1980
sausis

TURINYS

- 3 SNAIGIU ŠOKIS, N.N.
- 4 RŪKO PASAKA, N. Gražulienė
- 15 KORALAI, I. Grigaitienė
- 19 DARBELIAI, A. Garbenytė
- 22 PŪGA, N. Jankutė
- 24 GALVOSŪKIAI, R. Račkauskienė
- 26 PELYTĖS GALVOSŪKIS
- 27 UŽDAVINIAI
- 28 VAIKU KŪRYBA
- 32 LINKSMIAU

PIEŠINIAI

1980 m. viršeliai — Aldonos Sruoginienės
Skyrių vinjetės — Zitės Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

- Dianos Kizlauskienės — 3
- Z. Sodeikienės — 5, 7, 8, 10, 12, 14
- I. Grigaitienės — 15, 16, 17, 18
- A. Muliolytės — 22
- J. Paukštienės — 23
- J. Eidukaitės-Okura — 23
- A. Sruoginienės — 27, 29
- A. Baluko — 32

REDAKCIJA

Vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė; skyrius tvarko: gamtos — I. Grigaitienė, galvosūkių — R. Račkauskienė, pasakų — A. Vygantienė, darbų — A. Garbenytė.

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

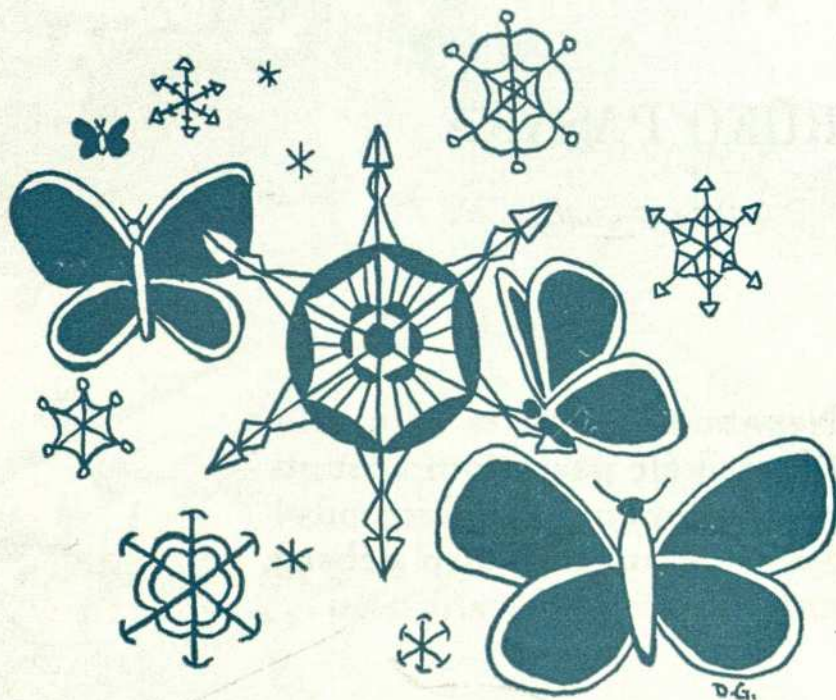
THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription — \$7.00; single copy — \$0.75. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

SNAIGIŲ ŠOKIS

N. N.

Išdabino baltos snaigės
Pievas sidabrėliais.
Žiemužėlė atkeliavo
Mūs tėvynėn vėlei.

Balto šilko snieguolėlės
Tylios ir be aido, —
Tarp sumigusių eglelių
Kaip drugeliai skraido.

Jos kasdien ratelį šoka,
Krisdamos ant miško.
Snieguolėlių drabužėliai
Sidabrėliais tviska.

RŪKO PASAKA

Nijolė Gražulienė

Nepabudino mus tą rytą rūkas,
tik atsikėlę pasijutom apsupti —
lyg būtumėm . . . kokioj pily!
Aukštai, aukštai, tarp debesų,
ant aukšto kalno, ant uolų . . .

Toje pily — nykštukai septyni
nuo pikto burtininko saugo karalaitę:
Kiekvieną dieną vienas budi,
o miega, pailsėdami, šeši.

Nes burtininkas, tas raganius,
savo slaptam, tamsiam urve
šikšnosparniams murmėjo:
— Ji turi būti mano . . . Mano! —
Ir kreivą nosį su pirštu krapštydamas,
sušuko: — Ji mano bus!

Ir vieną rytą jis į pilį traukė,
apsisiautęs skara,
kurioje jisai — pradingo,
ir atrodė, kad tik šiaip sau
plevėsuoja takeliu, marguliuoja medžiaga.

Bet, ar imsi ir apgausi
pilies šunelius gudriausius?
Garsiabalsiai, kad užlojo,
ir apkandžiojo nematomas jo kojas!
Ši karalaitė, ši pilis: nepaprastos.

Ne paprastos mergaitės
pikta širdis raganiaus troško.

Kas vakarą, ji rausvą debesėlį
(saulutės paskutinio spindulėlio nuspalvotą)
pasišaukia prie savo lango.

Minkštuos pūkuos, lyg soste, atsisėdus,
dainuodama ji skrenda
aplink pasaulį,
skrisdama dainuoja —
sapnelius vaikučiams išdainuoja
ir žarsto laimės žvaigždeles.

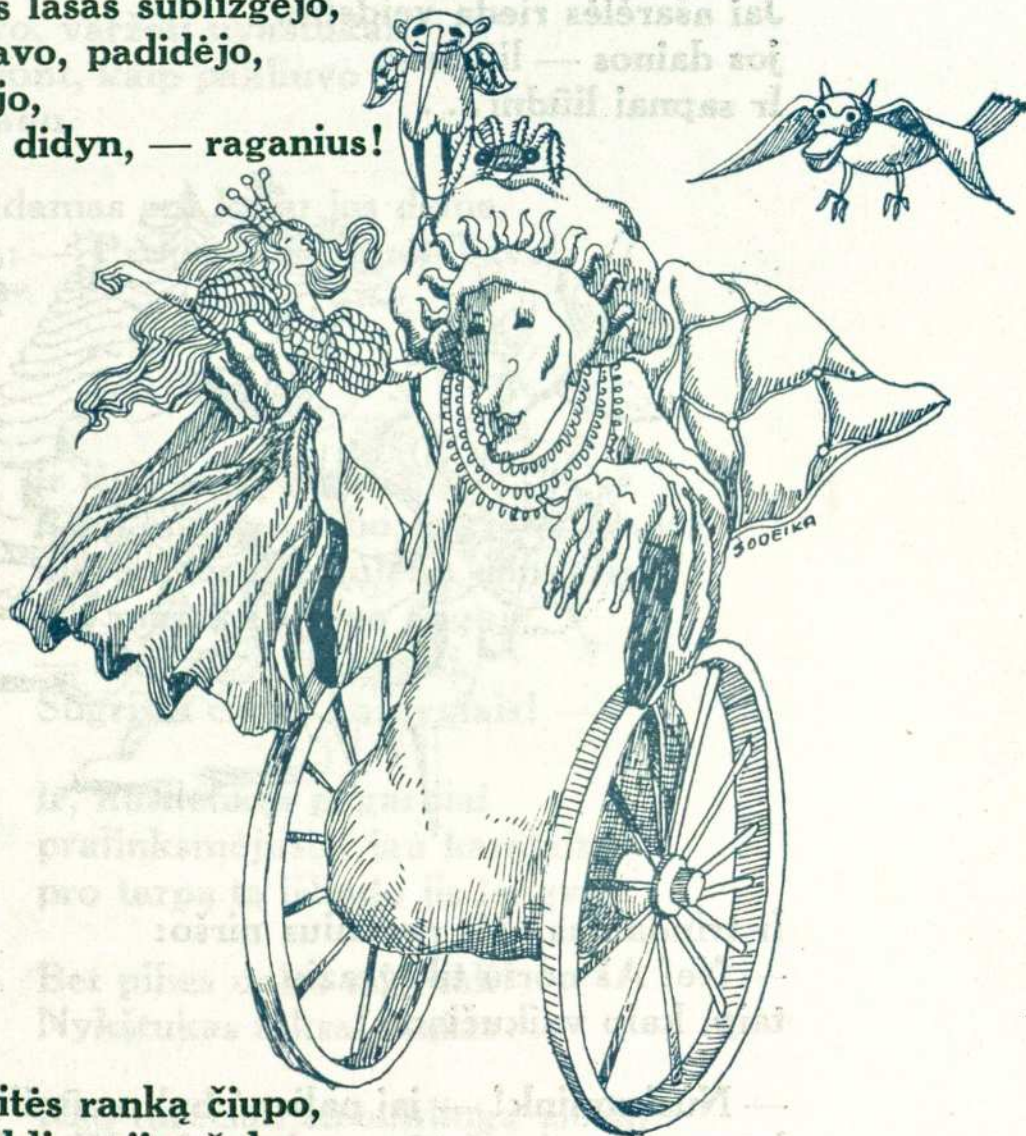
Tai karalaitė Miglė.
Tai karalaitė mūs sapnų.

Savo urve raganius burtininkas
galvą suka:
— Ji turi būti mano!
Saldieji jos sapnai — tik man!

Staiga jisai sušuko
“Jau žinau!”, taip garsiai,
kad šikšnosparniai nubudo,
o tolimoj pily, lyg sudundėjo,
ir net nykštukui sudrebėjo
širdelė neramiai.

Vieną dieną, kai lietutis
švelniai plovė pilies dulkes,
to lietaus vienas lašelis
įsispraudė pro stogelio
mažą mažą mažulytį,
net nematomą plyšelį.
Ir nukrito, nulašėjo
karalaitės kambarėlin.

Staiga, tas lašas sublizgėjo,
sumirguliavo, padidėjo,
ir šoko iš jo,
augdamas didyn, — raganius!

Jis karalaitės ranką čiupo,
žodį stebuklingąjį sušuko,
ir dingo jie abu staiga.

Net verkt visi pily pradėjo,
kad karalaitės nebėra.
O burtininkas jau urve!
Jau pasodino karalaitę,
jai paliepė: — Dainuok!
Man gražų sapną išdainuok!

Bet karalaitė nusiminus —
jos lauks ši vakarą vaikučiai.
Jai ašarėlės rieda veideliu,
jos dainos — liūdnos.
Ir sapnai liūdni...

Ir trindamas akis raganius niršo:
— Ne! Aš noriu tik gražių,
taip, kaip vaikučiams!

— Nusiramink! — jai paliepė balsu rūščiu,
ir urvo angoje užstūmęs akmenį didžiausią,
paliko ją.

Pasilikusi tamsoj viena,
Karalaitė Miglė giliai atsiduso.
Staiga, girdi lyg
šaukia ją kažkas vardu...
Ne, negali būti.

Ir nusišluostyt gailią ašarėlę,
siekė nosinaitės kišenėlėj,
o ištraukė ją drauge su nykštuku!
Raudonavo, varžėsi nykštukas,
bandė aiškint, kaip pakliuvo
į spastus abu.

Tada, puldamas ant kelių jos delne,
sušuko jis: — Prisiekiu išvaduot Tave!

Ir išsitraukė savo kardą.
Kaip adata, sužibo, mažytis jis ore,
nuo saulės spindulėlio, įlindusio
pro mažutėlį tarpą angoje,
— Skubu! Atgal į pilį.
Sugrįšiu čia su karžygiais! —

Ir, nusilenkęs pagarbiai
pralinksminėjusiai jau karalaitei,
pro tarpą tą išlindo jis lengvai.

Bet pilies uolos taip toli!
Nykštukas toksai mažas...

Kad turėčiau stebuklingą žiedą,
apsukčiau jį aplink — ir jau pily!
(Skubėdamas keliu, svajojo taip nykštukas).

Arba nepaprastą švilpuką,
kuriuo sušvilpus atplasnotų
paukštis, dideliais, plačiais sparnais
nunešt, kur noriu . . .

Žiūri, pro šalį skrenda žvirblis,
ir sugalvojo jis šią progą išnaudot.
— Žvirbleli, ar stiprus esi? —
nykštukas kreipės. — Nešk mane į pilį.
Iš pikto burtininko karalaitę reikia išvaduot!

Ir kai abu pakilo
(žvirbliui net prakaitas varvėjo —
nelengvas tas nykštukas!),
nykštukui prisimerkti net reikėjo —
taip aukštai jie skrido, kilo,
tarp debesų, prie pat uolų —
ir štai — pilis!

Juos tuoj apsupę pilies sargai,
nusivedė tiesiai pas karalių.
Nykštukas nusilenkė žemai:
— Žinau, kur burtininko urvas!

Netrukus šimtas karžygių išsirengė į žygį,
už karalaite pasiryžę mirti.

Ant karių vado žirgo
pritaisė mažą balną ir nykštukui.

Nespėjo šimtas karžygių
šimtą žingsnių žengti,
pajuodo mėlynas dangus,
ir žaibas į jų būrį trenkė.

— Tik burtai! Tik burtininko burtai.
Pirmyn, kariai! — paragino nykštukas.

Ir nuostabu — tikrai,
vos tik pirmyn jie pajudėjo,
danguj vėl mėlynam saulutė suspindėjo.

Bet vėl po šimto žingsnių narsiųjų karžygių,
prieš juos išniro šimtas milžinų.
Plaukuoti ir pilvoti, kreivom, piktom akim,
kiekvienas rankoj laikė
medį išrautą su šaknim.

— Tik burtai. Tik burtininko burtai!
Pirmyn, kariai! — padrąsino nykštukas.

Kai narsūs karžygiai pirmyn žygiavo nesustoję,
ne milžinai užpuolė juos,
o bailios žiurkės į šalis išlakstė
jiems po kojom.

Bet kai dar šimtu žingsnių priartėjo,
virš jų galvų klaikus cypimas pasigirdo
ir toks užimas, lyg pūstų šimtai vėjų,
nes tiesiai į juos skrido
ugnimi spiaudantys ilgauodegiai slibinai.

Kariai pabalo, sudrebėjo,
bet ir dabar nykštukas netylėjo:
— Tik burtai! Tik burtininko burtai, —
jis kartojo,
kol kariai kojas vėl kilnot pradėjo,
o kai pirmyn jie pajudėjo,
tiktai šikšnosparniai juos palydėjo.

Tada jau niekas kelio nepastojo.
Be nuotykių kariai žygiavo, nesustojo,
kol prižygiavo burtininko urvą.

Tą akmenį angoj didžiausią,
nepaprasta jėga užstumtą,
pripuolę karžygiai stūmė, traukė,
bet jo pajudint negalėjo.

Nykštukas ilgai nelaukė.

— Išlindau, — sušuko jis,

— galiu ir vėl įlįsti.

Tik pasiruoškite, kariai!

Ir jis, suradęs tarpą angoje,
labai atsargiai vėl urvan pateko.

O čia švelniai aidėjo Karalaitės Miglės dainos,
ir burtininkas — (jis suprato,
kai akys prie tamsos priprato), —
pasitikėdamas savaisiais burtais,
kampe sau snaudė prisimerkęs.

Prie jo nykštukas tykiai priartėjo
ir, išsitraukęs savo kardą,
juo, kaip adata, badyt pradėjo,
burtininko ranką, pilvą,
ir, pabėgęs kiek, jo koją.

Vikrus nykštukas buvo, greit bėgiojo,
todėl ir burtininkas nežinojo,
kas čia daros.

Ar uodas koks, ar musė?

Jei tiek daug duria,

kanda, taip skaudžiai —

nusprendė jis, kad čia uodų šimtai!

Apsimiegojęs dar, jisai pašoko.

Baidydamas "uodus" ranka,

prie milžino akmens prišoko,

burtų jėga lengvai nustūmė,

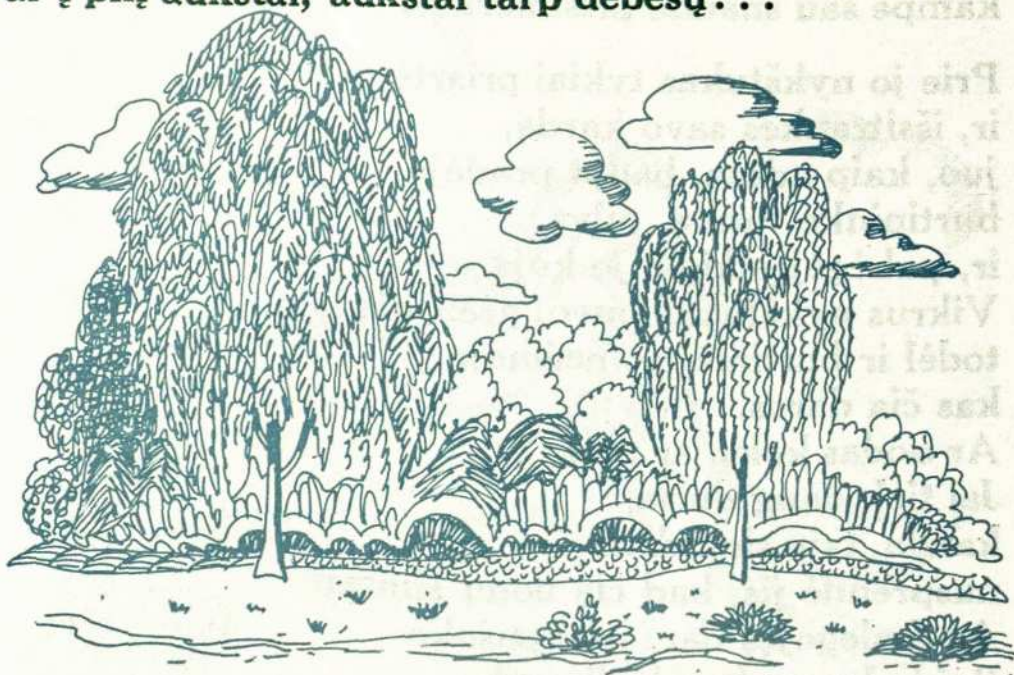
ir puolė jis laukan. Na, ir papuolė

tiesiai į narsių kariūnų būrį.

Dar burtininkas burtais švaistės, dar kovojo,
bet narsūs karžygiai jo nebijojo.
Ir didis buvo mūšis, daugel žuvo,
už Karalaitę Miglę galvas dėjo.
Galų gale jie burtininką nugalėjo!

Tą vakarą mūs Karalaitės Miglės dainos
nepaprastais sapnais pavirto.
Su šypsenom vaikučiai migo,
o sapnuose nykštukais virto
ir karalaitės užburtas vadavo.

O piktas burtininkas
ištremtas kitan pasaulin —
į Marsą gal, ar į mėnulį...
Ir visos geros laumės burtus jo išsklaidė,
kad negalėtų grįžt atgal į žemę
ar į pilį aukštai, aukštai tarp debesų...

Staiga saulutė, lyg kardais,
karštais savaisiais spinduliais
subadė, sukapojo rūką visiškai.
Dingo pilis ir liko viskas
vėl, kaip paprastai.

KORALAI

paruošė Irena Grigaitienė

Jei pasinertum po vandeniu šiltuose pietų vandenynuose, pamatytum labai gražius ir keistus koralų vaizdus.

Kaip atrodo koralai? Vieni jų yra išsišakoję ir atrodo kaip briedžio ragai. Kiti panašūs į kopūsto galvą ar į grybą. Dar kiti siūbuoja vandenyje kaip vėduokliai — violetinės ar auksinės spalvos. Kai kurie koralai yra maži, lyg pasišiaušę sviedinukai. O kiti — labai dideli, lyg medžiai, kurie auga po vandeniu.

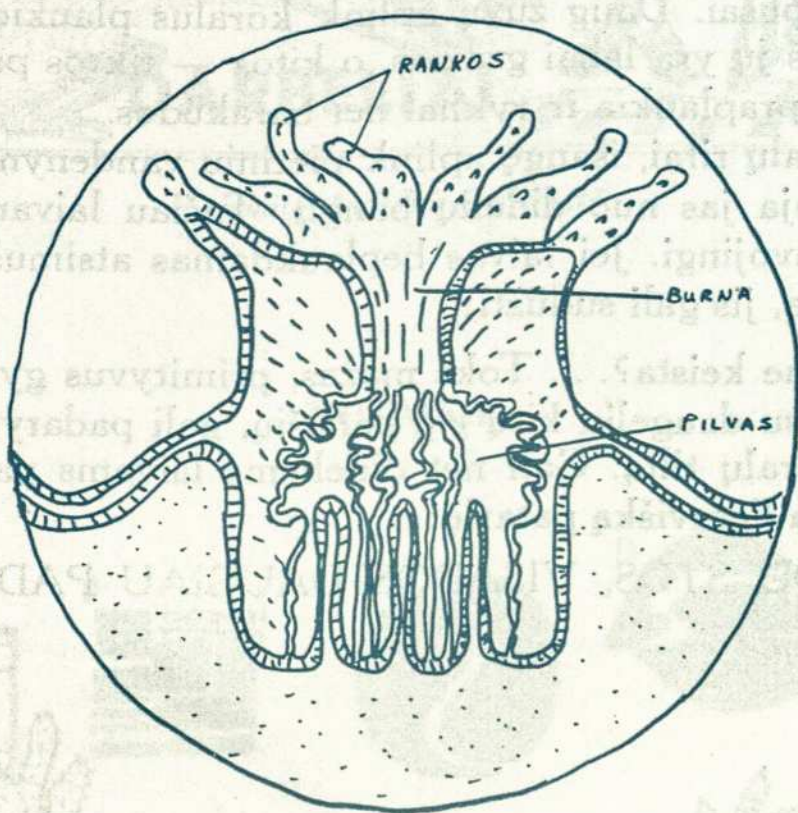
Pasižiūrėjus, sakytum, kad koralai yra augalai. Bet iš tikro ne. Jie yra sudaryti iš milijonų mažų gyvūnų griaučių.

Įsivaizduok, kad esi maža, dryžuota žuvytė, kuri plaukioja šiltame vandenyje. Beplaukiodama sutinki įvairius jūros gyvūnus: kitas žuvis, vėžius, medūzas. Staiga įplauki į povandeninį mišką. Čia daug išsišakojusių medžių — bet visi be lapų! Tai yra koralai.

Plauki toliau ir štai jūros dugne randi didelius kamuolius. Tai vėl kitos rūšies koralai. Išorinis koralų sluoksnis yra gyvas. Jame gyvena maži gyvūnai. Jie turi kelias atsi-kišusias rankas, kuriomis siūbuodami pagauna sau maisto. Maistą įsideda į tarp rankų esančią burną. O pilvas ji

suvirškina. Tačiau toliau yra vidiniai koralų sluoksniai, kur gyvybės jau nėra. Tai yra tų mažų gyvūnų griaučiai.

Kol jie gyvi, šie maži sutvėrimai pastato namelį aplink save iš vandenyje randamų mineralų. Tas namelis yra pusrutulio formos. Šiame namelyje gyvūnai būna, kol gyvi. Kai jų gyvybė pasibaigia, namelis lieka, neištirpsta vandenyje. Virš tuščio namelio, naujas gyvūnas pasistato kitą. Taip koralai auga ir plinta.

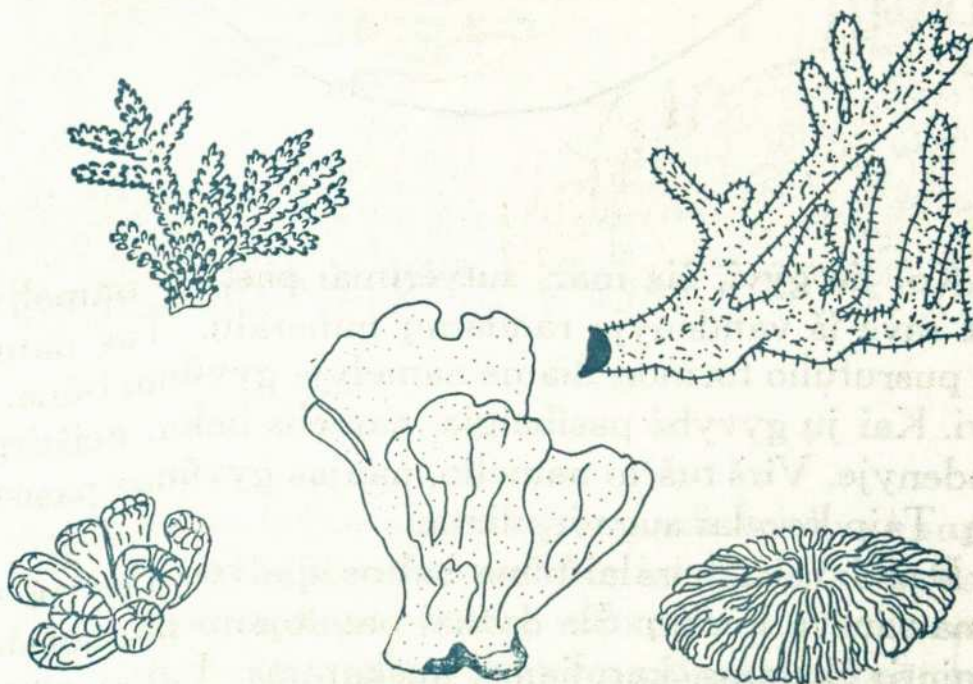
Dažniausiai koralai būna baltos spalvos. Rečiau randama rausvų koralų. Šie dažnai naudojami papuošalams gaminti: žiedams, karoliams, auskarams. Labai reti yra juodi koralai.

Kai kur šiltuose vandenynuose priauga tiek daug koralų, kad jie iškyla virš vandens paviršiaus ir sudaro pylimus. Šie pylimai vadinasi rifai (coral reefs). Prie jų prisiglaudžia kiti jūros gyventojai kaip kempinės, vėžiukai ar oktopusai. Daug žuvų aplink koralus plaukioja. Kai kurios iš jų yra labai gražios, o kitos — tikros pabaisos! Dažnai praplaukia ir rykliai bei barakūdos.

Koralų rifai, išaugę aplink pietinių vandenynų salas, apsaugoja jas nuo didelių bangų. Tačiau laivams rifai labai pavojingi. Jei laivas beplaukdamas atsimuša į koralų tiltą, jis gali sudūžti!

Ar ne keista? . . . Toks mažas, primityvus gyvūnėlis, drauge su daugeliu kitų į jį panašių, gali padaryti nuostabų koralų tiltą. Gali net dideliems laivams pakenkti! Primena lietuvišką patarlę:

KUR DU STOS, VISADOS DAUGIAU PADARYS!

paruošė Audronė Garbenytė

MOZAIKA

Ko reikia:

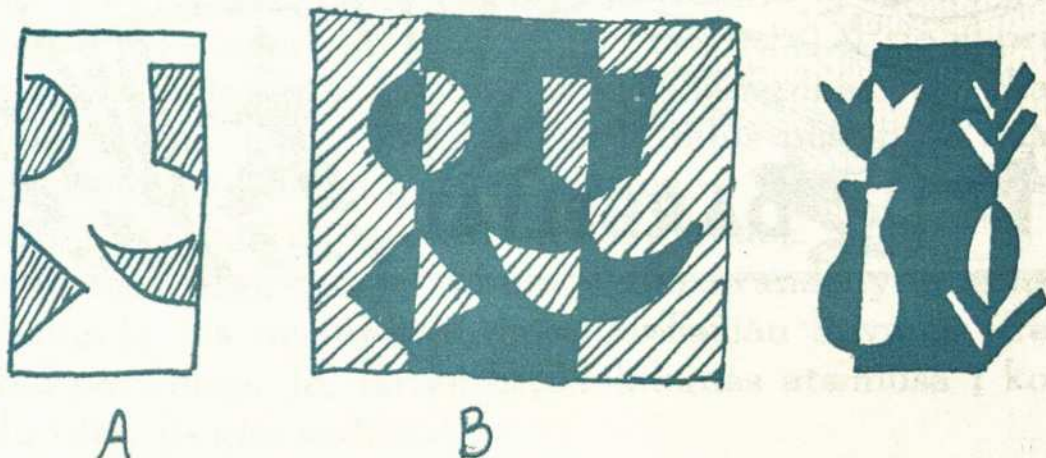
1. spalvoto popieriaus (bent dviejų spalvų)
2. žirklių
3. klijų

Kaip daryti:

Pagalvok apie paveiksliuką, sudėtą iš įvairių gabaliukų (jigsaw puzzle), kurio dalys pilnai nesutinka viena su kita.

1. Iškirpk rutulio, kvadrato, arba trikampio formos siluetą.
2. Sukarpyk jį įvairiais gabaliukais ir sudėk, nesumaišant eilės.
3. Suklijuok daleles ant skirtingos spalvos popieriaus, paliekant tarpus tarp vienos ir kitos dalelės.

SUMAINYTŲ DALIŲ DERINYS

Ko reikia:

1. spalvoto popieriaus arba žurnalo spalvotų puslapių
2. žirklių
3. klijų

Kaip daryti:

Iškirpk įvairias formas palei popieriaus bortą. Apversk iškirpinius palei borto išorę. Priklijuok visas dalis ant skirtingos spalvos popieriaus. Atrodys, lyg būtum tikrai atlenkęs tas formas.

KNYGOS PAŽENKLINIMAS

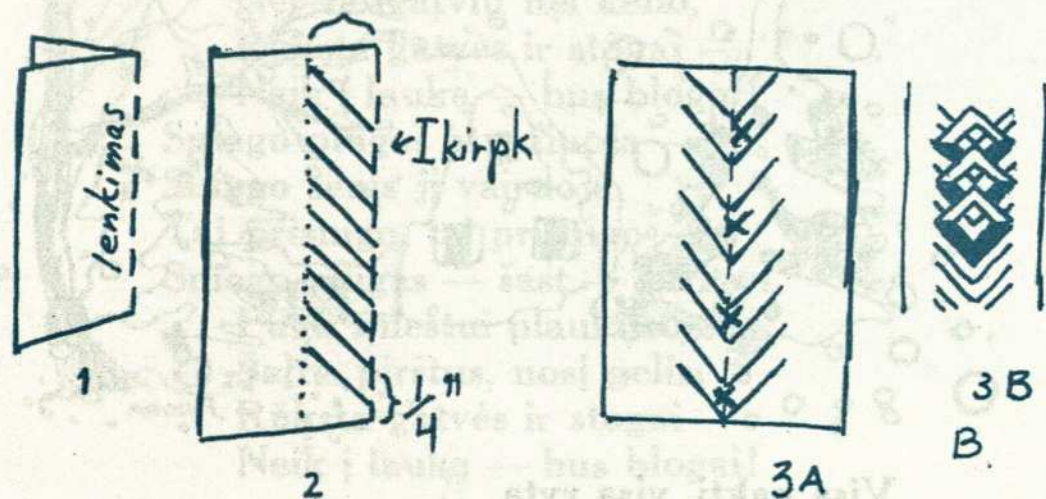
Ko reikia:

1. dviejų skirtingų spalvų kietesnio popieriaus (arba senų kalėdinių atviručių)
2. žirklių
3. klijų
4. linijuotės
5. pieštuko

Kaip daryti:

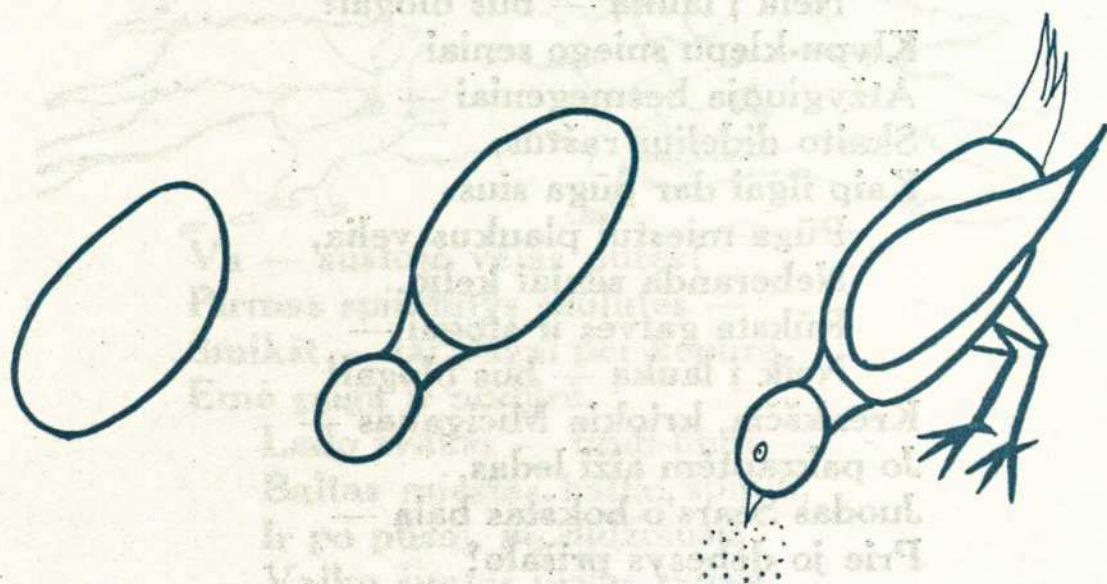
1. Sulenk popieri per pusę. (žr. 1)
2. Linijuote nusibrėžk išstrižas linijas 1" ilgio ir $\frac{1}{4}$ " atstumo vieną nuo kitos. (žr. 2)

3. Įkirpk kiekvieną liniją. (žr. 2)
4. Atlenk popierį ir lenk kas antrą V-formos įkirpimą į viršų. (žr. 3A ir 3B)
5. Priklijuok tuos užlenkimus.
6. Įkirptą popierių priklijuok ant kitos spalvos popieriaus.

IŠMOK PIEŠTI!

Čia lengvas būdas nupiešti paukštį.
Nupiešk pagrindines formas, paskui užbaik.

PŪGA

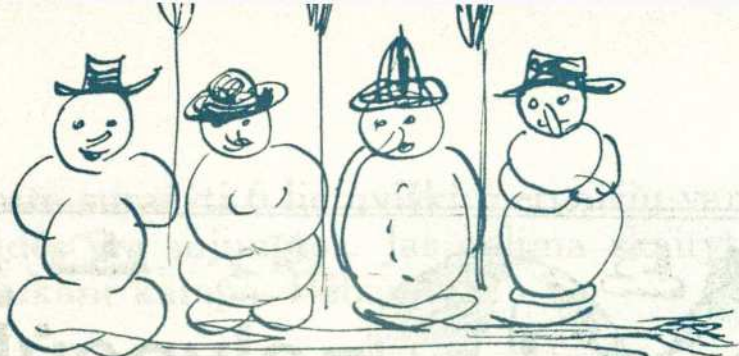
Nijolė Jankutė

Visą naktį, visą rytą
Milijonas snaigių krito,
Dengė stogus, autobusus
Ir praeivių riestus ūsus.

Pūga miestui plaukus velia,
Sniegą verčia skersai kelio,
Rūksta gatvės ir stogai —
Neik į lauką — bus blogai!
Klypu-klepu sniego seniai
Atžygiuoja besmegeniai —
Skaito didelius raštus,
Kaip ilgai dar pūga sius.

Pūga miestui plaukus velia,
Neberanda seniai kelio.
Rūksta gatvės ir stogai —
Neik į lauką — bus blogai!
Krenkščia, kriokia Mičiganas —
Jo pakrantėm aiži ledas,
Juodas Sears'o bokštas bala —
Prie jo debesys prišalo!

Pūga miestui plaukus velia,
Nēr šaligatvių nei kelio,
Rūksta gatvės ir stogai —
Neik į lauką — bus blogai!

Sniego plūgas atvažiuoja —
Sniego senis jį vairuoja.
Tai prisnigo, tai prisnigo —
Sniego plūgas — šast — įstrigo!

Pūga miestui plaukus velia,
Šaltis pirštus, nosį gelia.
Rūksta gatvės ir stogai —
Neik į lauką — bus blogai!

Va — sustojo vėjas pūtes!
Pirmas spindulys saulutės —
Šmikšt — tai pūgai per kepurę,
Ėmė pūgą ir nudūrė.

Ledo žvakės — tindi-lindi —
Baltas miestas baltai spindi,
Ir po pusnį, po didžiausią,
Vaikų šimtas urvus rausia...

paruošė Ramunė Račkauskienė

I. ŽIEMINIAI DRABUŽIAI

Žiemą, eidami į lauką žaisti, vaikai šiltai apsirengia. Ar gali atitaisyti sumaišytas raides ir surašyti žieminius drabužius?

ATBAI
ALSIŠAK
PĖRKUE
AZEMGUTKS
PLATSA
RISTPRĖŠI

II. METŲ LAIKAI

Sujunk metų laiką su daiktais, kurie labiausiai tinka tuo metu.

sėklos
grėblys
palapinė
pūga
pumpurai
pačiūžos
pintinė daržovėms sudėti
maudymosi baseinas

ŽIEMA
PAVASARIS
VASARA
RUDUO

III. Kvadrata surašyti 6 lietuviški mergaičių vardai. Vardų raidės yra sujungtos. Jas galima skaityti atbulai, ar pasukant kampą. Pabandyk!

T Ė Z A K
 Ė R I T A
 T A M Ė U
 Y R A R D

IV. VYRESNIEMS VAIKAMS

Amerikos civilinio karo metu buvo sugalvotas šitas šifras (code):

A	D	G
B	E	H
C	F	I

	K	
J		L
	M	

N.	O.	T
Q.	R.	U
P.	S	V

	X	
W.		Y
	Z	

Naudojant tą šifrą, ar gali iššifruoti šiuos sakinius:

□ ∧ ∟ L E

□ V ∟ Γ L < L Γ

□ L < E L □

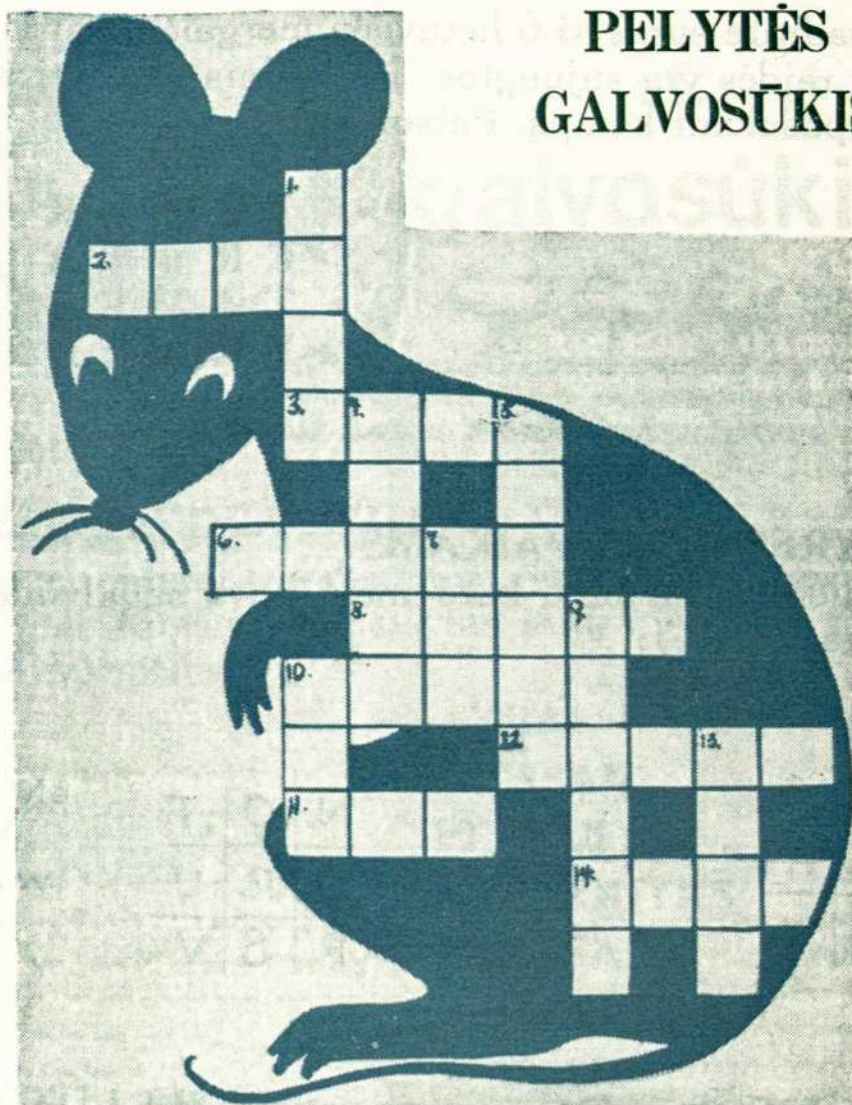
□ □ Γ

L E U □ E □

Γ ∟ Γ V ∟ □

(Atsakymai psl. 32)

PELYTĖS GALVOSŪKIS

Skersai:

2. Mažas gyvuliukas.
3. Atlyginimas už darbą.
6. Kiek gali ranka paimti.
8. Berniuko vardas.
10. Kas laiko akinių stiklus?
11. "Tiktai" sutrumpinta.
12. Ji s - - - ė gėles ir dėjo į vazą.
14. Tuo laiku.

Išilgai:

1. Maistas, kurį gauname iš gyvulio.
4. Pasakų būtybė.
5. Staliaus darbas yra a - - - - s.
7. "Jai" — vyriška giminė.
9. Vieta, kur žaidžiamos rungtynės.
10. "Rytoj" sutrumpinta.
13. Žymi vasarvietė Lietuvoje.

(Atsakymai psl. 32)

Šiuose žodžiuose pasikartoja raidė “a” toje pačioje vietoje. Ar galite įrašyti raides, kurių trūksta?

-- k a r --

-- e p a --

p -- g a --

p -- t a l --

-- a -- a l -- s

i d -- a -- a s

š -- k a -- y s

-- e s a -- s

-- a b a --

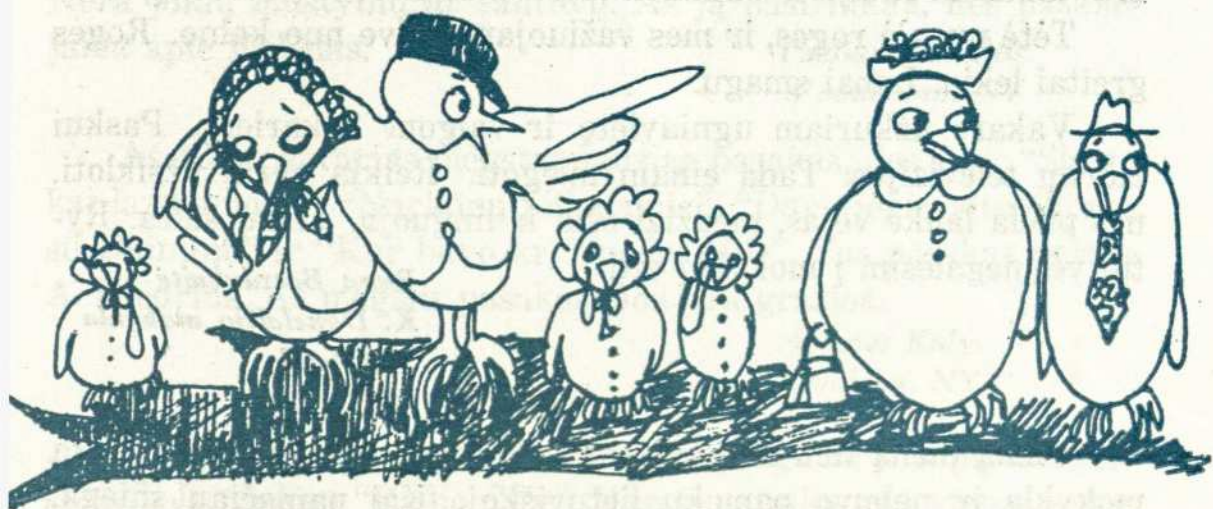
k -- p a -- s

k e -- a l --

a u -- a -- a s

u ž -- a š --

p -- ž a d --

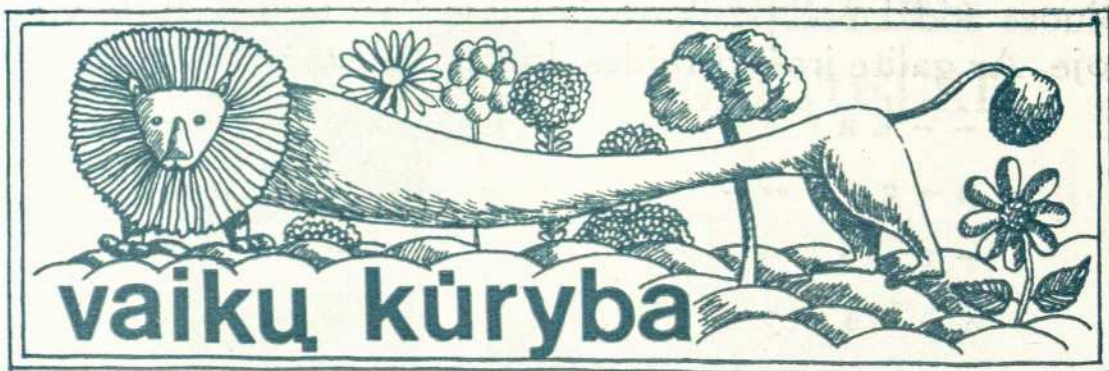

AR ATSPĖSIT?

1. Pono Kmito povas padėjo kiaušinį ant panelės Rudnosytės, jo kaimynės, pievos. Kam tas kiaušinis turėtų priklausyti — ar ponui Kmitui, ar panelei Rudnosytei?
2. Jei višta su puse padeda kiaušinį su puse per dieną su puse, per kiek laiko trylika vištų padės trylika kiaušinių?
3. Trys ančiukai plaukiojo ežere. Buvo nuostabiai graži diena, ir jie visi buvo labai laimingi. Pats jauniausias nebegalėjo sulaikyti savo džiauksmo ir sušuko: “Kaip smagu, kad mes visi penki esam kartu!”

Kodėl jis pasakė penki, ne trys?!

(Atsakymai psl. 32)

ŽIEMOS DIENA NAMUOSE

Kada slidu automobiliu važiuoti, mokykla būna uždaryta. Mes klausom radijo ir būnam namuose. Lauke šalta ir daug ledo.

Tėtė nuvalė roges, ir mes važiuojam gatve nuo kalno. Rogės greitai lekia. Labai smagu.

Vakare užkuriam ugniavietę ir valgom vakarienę. Paskui žiūrim televizijos. Tada einam miegoti. Reikia gerai užsikloti, nes pučia lauke vėjas, medžiai ošia ir linguoja. Labai šalta. Rytoj vėl negalėsime į mokyklą eiti.

Rima Barzdukaitė

*K. Donelaičio mokykla
Maryland*

Vieną dieną tiek daug prisnigo, kad buvo uždaryta angliška mokykla ir nebuvo pamokų lietuviškoj. Kai pamačiau sniegą, pašokau į viršų tris kartus. Pereitais metais nebuvo nė pusės tiek sniego.

Kai mes pavalgėm pusryčius, aš paklausiau mamytės: “Ar galiu eiti į lauką?” Mamytė sakė: “Pirma šiltai apsirenk.” Lauke taip gražiai atrodė, kad aš norėjau, kad taip būtų kiekvieną dieną. Nida ir aš su rogėmis važinėjom nuo kalno. Mėginom nuo stogo numušti varveklus ir bandėm ant ledo čiuožti.

Kai grįžom ir nusirengėm,ėjom tiesiai po dušu, nes buvom labai sušalusios. Kai nusimaudėm ir pavalgėm, atsisėdom prie židinio ir žiūrėjom televizijos. Buvo labai smagi diena.

Paulius Mickus

*K. Donelaičio mokykla
Maryland*

MĖGSTAMIAUSIA PASAKA

Mano mėgstamiausia pasaka yra "Naktis prieš Kalėdas". Pereitais metais tą pasaką mokėjau mintinai, bet šiais metais užmiršau. Tai labai graži pasaka apie Kalėdų senelio atėjimą. Nėra jokių muštynių ar šautuvų. Aš ją pasirinkau, nes pasakojama apie Kalėdas.

*Paulius Budraitis
Woodhaven, NY*

Aš turiu keturias mėgstamiausias pasakas. Jos yra: "Slapukai lazdynuose", "Narkūnų piliakalnis", "Dar vienas susitikimas su Dainium" ir "Kur buvo kryžiuočių pilis". Tas pasakas parašė A. Giedrius. Aš mėgstu pasakas. Jos yra gražios.

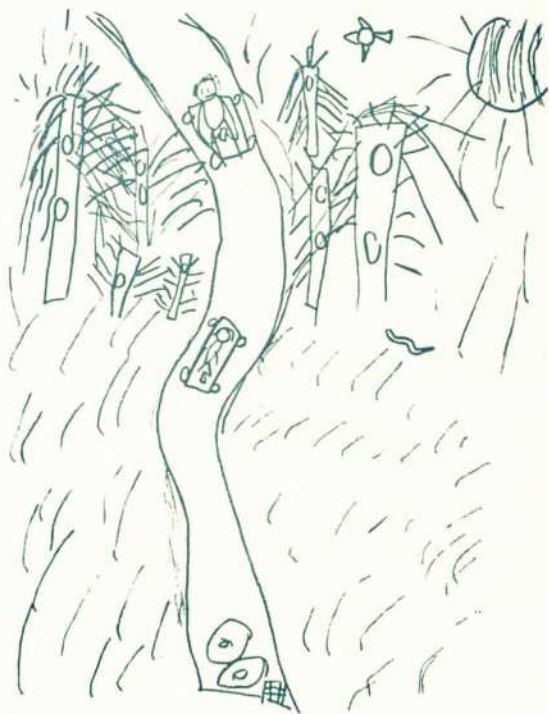
*Antanas Kulys
Brooklyn, NY*

Mano mėgstamiausia pasaka yra "Snieguolė ir septyni nykštukai". Ją mačiau "Radio City". Man ji patinka, nes vienas nykštukas, vardu "Dopey" yra labai juokingas. Karalaitė yra labai graži ir gera. Ją myli visi miško gyvulėliai. Ragana yra pikta ir ji pavydėjo Snieguolei, kad ji buvo graži ir gera.

*Mindaugas Jurys
Richmond Hill, NY*

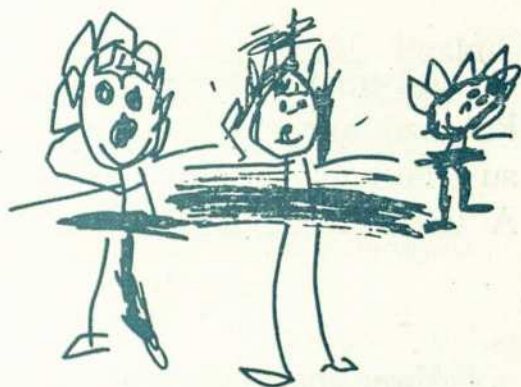
Papasakosiu savo mėgstamiausią pasaką. Vieną kartą buvo varna ir lapė. Varna pamatė sūrio gabaliuką ir įsinešė į medį. Lapė ją pamatė ir sakė: "Varnele, tavo plunksnelės, akelės ir snapelis labai gražūs. Pagiedok, varnele, ir būsi paukščių karalienė". Varna pradėjo giedoti, ir sūris iškrito iš snapo. Lapė pasiėmė sūrį ir nubėgo.

*Matas Nemickas
Jericho, NY*

ŽAIDŽIAM VASAGOJE

**Rimas Maliauskas, 8 m.
Toronto, Canada**

TRYS ŠOKĖJOS

**Baltija Udrytė
Jackson, Mich.**

KOKS AŠ GUDRUS!

Aš esu gudrus, nes aš moku skaityti ir rašyti.

Aš esu gudrus, nes moku dvi kalbas.

Aš esu gudrus, nes paruošiu pamokas.

*Andrius Sperauskas
Pomona, NY*

Aš moku labai gerai skaityti. Moku skaičiuoti. Man patinka ką nors pastatyti. Aš moku gerai kalbėti lietuviškai ir angliškai. Aš žinau daug juokų. Todėl esu gudrus.

*Matas Nemickas
Jericho, NY*

Aš esu labai gudrus! Aš galiu pastatyti ugniakalnį.
Aš žinau, kur yra žuvys. Mano tėtė nežino.
Mano sesutė taip pat gudri.

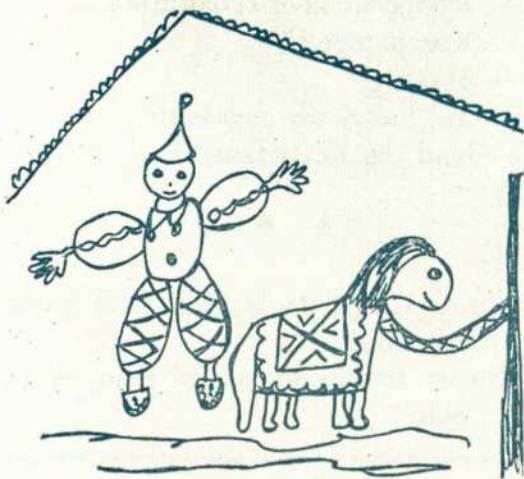
*Aras Bartys
Ringwood, NJ*

Aš gerai skaitau ir gerai rašau.
Mano tėvelis sako, kad aš negudrus.
Bet aš žinau visus savaitės dienų vardus lietuviškai...

*Vincas Giedraitis
Smithtown, NY*

Kiekvieną dieną griežiu smuiku, ir man atrodo, kad aš esu gudrus tuo metu. Kartais paimu matematikos knygą, ir tuo laiku man irgi atrodo, kad esu gudrus. Gal būsiu žymus matematikas kaip Einšteinas? O gal būsiu žymus dėl rašymo ar skaitymo?...

*Dainius Remėza
Hollis Hills, NY*

CIRKAS

Clarissa Bacevičiūtė
Sao Paulo, Brasil

PILIS MIŠKE

Tomas Gedminas, 6 m.
Woodhaven, NY

LINKSMIAU

Vieno mažo berniuko mama nuolat jį prausdavo. Kartą kaimynas vaiką užkalbino:

— Kaip greit tu augi, vaikeli.

— O, taip! Mano mama kasdieną mane laisto.

Svečias: Na, mažyti, o kuo tu norėtum būti, kai didelis vyras būsi?

Vaikas: Nieks.

Svečias: O kodėl?

Vaikas: Nes aš mergaitė.

Pirmas keleivis: Londone būna tirščiausios rūkai visame pasaulyje.

Antras keleivis: Oi ne. Aš buvau kitoj vietoj, kur rūkai daug tirštesni, negu Londone.

Pirmas keleivis: O kur gi taip yra?

Antras keleivis: Aš nežinau. Nieko nemačiau pro rūką.

Mokinys: Kodėl jūs turite tris poras akinių?

Profesorius: Vieną porą naudoju žiūrėti arti, kitą žiūrėti į tolį.

Mokinys: O trečią?

Profesorius: Trečią porą užsidedu suieškoti pirmų dviejų.

Tėvas: Sūnau, ar tu ką nors moki daryti geriau, negu kiti?

Sūnus: Taip, tėveli, įskaitau savo raštą geriau, negu kiti.

Dantų gydytojas: Berniuk, neverk, aš dar net nepaliečiau tavo danties.

Berniukas: Žinau, daktare, bet jūs stovit ant mano kojos.

Motina klausia vaiko:

— Ko ieškai, Kęstuti?

— Pamečiau savo sviedinuką.

— Kur pametei?

— Spintoj.

— Tai kodėl ten neieškai?

— Kad ten labai tamsu!

Simas: Ar geras ženklas būti katės sekamas?

Rimas: Priklauso, ar esi žmogus ar pelė.

Galvosūkių atsakymai: III. Rita, Zita, Marytė, Audra, Mėta, Kazė. IV. Smagu skaityti Eglutę. Esi gudrus vaikas. Pelytės galvosūkis: Skersai — pelė, 3. alga, 6. sauja, 8. matas, 10. rėmai, 11. tik, 12. skynė, 14. tada. Išilgai — 1. mėsa, 4. laumė, 5. amatas, 7. jam, 9. aikštė, 10. ryt, 13. Nida. Žodžiai (psl. 27): atkarpa, pagalys, sakalas, šakalys, gabalas, kevalas, užrašas, tepalas, patalas, idealas, lesalas, kepalas, augalas, pažadas. Ar atspėsit? — 1. Povas nededa kiaušinių! 2. Per vieną dieną. 3. Ančiukas dar buvo mažas ir nemokėjo skaičiuoti.